

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Cananeanca.

Dulcele Mântuitor umblând în părțile Tirului și ale Sidonului, o Cananeancă veni spre El, ca să-i ceară mila Lui pentru fiica ei, care era îndrăcită. Isus la cererea ei n'a răspuns nimic, iar ucenicii Lui îl rugară, ca să-o slobozească, căci striga după ei. Isus însă le spusă, că El numai la Ovrei este trimis.

Dar femeia continuă strigând: „Doamne ajută-mi!”

Însă El vorbi: „Nu este bine a lua pâinea fiilor și a o arunca câinilor.” Dar ea zise: „Așa e Doamne; dar și câinii mănâncă din sfărmiturile, care cad de pe masa domnilor săi.”

Și bunul Isus, care nicio credință nu lasă nerăsplătită, nicio cerere din care poate citi încrederea în El neîmplinită, spusă: „O muliere, mare este credința ta, fie ție precum voiești.” Și fiica ei în momentul acela s'a vindecat.

Evangelhia aceasta ca cele mai multe evanghelii ne învață, cât de puternică

trebuie să fie încrederea noastră în Isus. „Fie ție precum voiești” — în aceste cuvinte aflăm răsplata credinței ferme. Testamentul nou s'ar putea numi și istoria bunătății nemărginite a lui Isus. Dărnicia Lui nemărginită în noul testament are curs liber: Leprosului, care știa, că dacă El voiește îl poate curăți, îi spusă: „Voiu, curățește-te!” Sutașului din Capernaum, care se ruga: „Doamne nu sunt vrednic să întri sub acoperământul meu, ci zi numai cu cuvântul și se va vindeca sluga mea,” — i-a spus: „Mergi și precum ai crezut să-ți fie ție.” Slăbănogului prin cuvintele următoare îi dădu vindecare: „Cutează fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale.” Apoi: „Scoală, ia-ți patul tău și mergi în casa ta.” Femeii care credea că atingerea hainei lui Isus o va vindeca zise: „Cutează față, credința ta te-a mântuit.” Pentru credința părinților ei a înviat fata lui Iair. Vederea celor doi orbi, cari mărturiseau credința lor că le poate da lumina ochilor,

cu aceste cuvinte le-o dăruiește: „După credința voastră să vă fie vouă.” Și pentru credința suferinzilor sau a rudelor lor, a vindecat bolnavi și infirmi, a gonit draci și a înviat morți.

Figura Lui, încet se strecură în întâmpările biblice din casa liniștită din Nazaret, rămânând apoi pentru vecie centrul tuturor evenimentelor, ca un rege darnic și milos, ca un tezaur nepuizabil, din care pot să ia toți care cred.

Isus e al tuturor! El nu respinge pe cel sărac, pe cel cu situație inferioară, El nu privește locul unde și împrejurările în care s'a adresat omul Lui, nici meritele, căci atunci pe foarte puțini i-ar ajuta. Ei, și dacă suntem înstrăinați de El prin păcate și dacă suntem din altă țară, din țară „Lumii” ne ajută dacă ne apropiem de El cu credință curată. Dar să credem! Să credem că El și numai El ne poate mântui. Și El ne va vindeca, dacă suntem bolnavi, ne va ajuta dacă suntem săraci, ne va da vederea, au-

zul și graiul dacă suntem orbi, surzi și muți, dar mai înainte de aceste ne va vindeca sau ne va învia sufletul nostru, care alimentat de credința față de El, ușor va învinge piedecile fizice, care se îngrămădesc în calea noastră, ca boli, sărăcie, infirmități și moartea scumpulor noștri. Căci înaintea lui Isus nu sunt imposibilități!

El ne poate mântui prin o rază din iubirea Lui, care ne aprinde în sufletul întreg iubirea față de El, făcând

că ce ne-a fost înainte insuportabil, să ne pară plăcut, ce ne-a cauzat durere ieri, să ne fie plăcere azi, și să așteptăm cu nădejde și convingere moartea, prin care ajungem la dispăruții noștri dragi.

Deaceia să nu ne indisponem cugetându-ne că suntem din lumea păcatelor, din „Cananea” aceasta a slăbiciunilor, ci să ne apropiem de Isus, cu credință mare și fermă și ne va fi nouă precum voim.

Dr. Irina Berinde.

se face noapte, toți oamenii trebuie să-l laude pe Dumnezeu pentru fratele focul, care ochilor noștri le dă lumină noaptea; pentru că noi toți suntem ca niște orbi, dar Dumnezeu ne dă lumină prin acești doi frați.” Față de apă avea Francisc o adevărată stimă, pentru că aceasta-i aducea aminte de Botez, dacă își spăla mâinile, căuta un loc unde picăturile ce cad jos să nu fie călcate în picioare. Peste stânci trecea cu mare pietate, cu gândul la aceea care este piatra unghiulară. Pe un frate, care a tăiat un copac l-a rugat să lase ceva netăiat ca iară să odrăsească și înverzească.

Odată, cu prețul mantalei sale, a eliberat doi mielusei dela un țaran care-i ducea, ca să nu fie vânduți și tăiați; și când i-a auzit behăind a fost foarte mișcat și i-a netezit și i-a mângăiat ca o mamă. În Portiuncula avea un miel foarte blând, care-l însoția orișunde, chiar și la biserică, unde — când frații cântau, — behăia și el blând, cașicum s'ar fi ținut și el de cor.

Odată, lângă Siena, s'a adunat împrejurul lui o turmă de oi și-i behăiau, cașicum ar fi vorbit cu el. Când odată un boier i-a dăruit un fasan i-a vorbit acestuia: „Lăudat să fie Domnul, frate fasan!” Și de atunci fasanul nu s'a îndepărtat dela el. Cântă mărirea lui Dumnezeu, frate greer — îi vorbea greerului — și acesta a cântat pânăcând nu i-a poruncit să tacă. Râmele le ridica din drum ca să nu fie călcate.

Veselia sfântului Francisc.

Veselia și prietenșia întru Domnul a fost într'adevăr nota principală în caracterul sfântului Francisc de Assisi, și puterea principală de atracțiune, care toate inimile le-a întors spre el. Ordinul lui călugăresc a fost un ordin de cerșetori, însă un ordin de oameni pururi veseli, pururi cântând și jubilând; sfântul a mers până acolo într'aceasta, încât pe sine și pe frații săi i-a numit „ioculatores Domini,” adică „lăutari veseli ai lui Dumnezeu.”

„Dacă era însuflețit, făcea cași copiii. Cu o bucată de lemn și cu un lineal a făcut cași lăutarii, ca să-i dea un ritm mai bun minunatei melodii, care i-a dat-o imaginația lui fermecată.” (Ioly, „Psihologia sfinților”). Este foarte vrednic de amintit, că contactul lui cu natura și marea lui atrac-

țiune către natură a crescut în sufletul său un câmp adevărat plin de florile bucuriei.

Aceace el în natură vede și aude, aceace este verde și inflorește, aceace zboară și se târește, ce cântă și țărăie îl face să se bucure, pentru că toate aceste îi aduc aminte de Dumnezeu și de cele divine.

Soarele, lumina, focul, izvoarele și pâraiele, stâncile și arborii, florile și verdeața, păsările și mieluseii, pe toate le vede ca pe niște frați și surori, cu cari el petrece cași cu semenii săi. În grădina mănăstirii totdeauna trebuia să fie un locșor pentru surorile flori. El zicea: „Dimineața când răsare soarele, toți oamenii trebuie să-l laude pe Dumnezeu, care l-a zidit pentru binele nostru, căci prin el se fac toate lucrurile văzute; seara însă, când

Lângă Bevagna le predica păsărilor, arătându-le că au datorita ca să-l laude pe Dumnezeu, Lui să-i mulțumească, pentru că El le-a zidit și așa de bine se îngrijește de ele și ele au ascultat de sfaturile lui și îndată au început să ciripească prietenos. În Greccio cu mare dragoste s'a aplecat asupra puilor de pitulice, frații noștri și în Siena le-a zidit cuib turturelelor.

Când a părăsit muntele Alverna, ca să se întoarcă la Portiuncula ca acolo să moară, și-a luat rămas bun dela fraji, dar și dela natură: „Rămâi cu bine munte sfânt, munte Alverna, munte ingeresc! Rămâi cu bine, dragă prietene Șoim, care cu țipetele tale mă deșteptai, îți mulțumesc pentru toată purtarea ta de grijă față de mine. Rămâi cu bine tu stâncă mare, sub care obicinuiam a mă ruga, nu te voi mai vedea!” Ce bucurii a trebuit să-i fi făcut natura, dacă despărțirea de ea i-a cauzat așa durere!

— Unde este inima voastră... *Dua Loffet* din orașul Cicago-America, prin testament a lăsat suma mare de 100.000 Mărci pentru câinele ei iubit, ca din suma de 5.000 mărci, dobânda anuală a capitalului de 100 mii, să fie susținut și îngrijit acest câine. Săraca femeie socotește, că-i este mai deaproape câinele, decât mulțimea flămândă a celor fără de câștig.

Dumineca femeilor. Fetele și carnavalul.

A sosit și carnavalul sau câșlegile cum se zice popular pe la noi, s'au început intruirile, balurile, jocurile. Pentru tineret încă și în zilele de grea criză financiară de azi, multe ocazii de petrecere se oferă. Petrecerile sunt frumoase până ce nu depășesc bunăcuviința și simțul moral. Dar, durere, azi și petrecerile, care înainte au fost cele mai nevinovate, nu sunt altceva decât înlănțuirea ispitelor și mormântul multor virtuți.

Mama e chemată ca să-și păzească fata de orice suflare a răului. Căci ea are experiența vieții, încrederea fiicei ei și dorința de a o scuti de orice rău. De aceea mama să fie cu mare băgare de seamă la ce petrecere merge fata ei, cum e îmbrăcată, cum se poartă tinerii față de ea și cum se poartă ea față de tineri?! Căci numai având ochii în patru, poate ca să stârpească eventualul rău încă în mugurii lui. Să fie atentă la următoarele:

1. Să nu-și lase fiica neînsoțită de ea, sau de o persoană de încredere, la nicio petrecere.
2. Înainte de a merge la v' o petrecere să se informeze cine va fi acolo. Dacă se poate aștepta prezența persoanelor de moralitate dubioasă, să nu-și ducă fiica la aceea petrecere.
3. Să se îngrijească ca îmbrăcămintea fiicei ei, să fie decentă! (Ori cum e moda.) Să nu o lase să se fardeze!
4. Să nu-i permită fiicei ei,

nicio vorbă, gest sau dans, care i s'ar părea nelalocul lui, sau necuviincios și l-ar îndreptăți pe dansator la conduită indecentă.

5. Dansatorului orice confidențe cu fiica ei să-i interzică. Să nu tolereze ca vre-un tânăr să-i vorbească fetei sau, să-i cânte lucruri frivole, necuviincioase, sau să danseze cu ea dansuri imorale.

Fata totdeauna să fie tânărul la distanța cuvenită. Dar aceasta numai atunci o va putea face, dacă e bine crescută și dacă are în mama ei puternic sprijin. Atunci, pe lângă considerarea celor sus amintite, fără năcaz poate participa la petreceri!

Deci, mame, băgați bine de seamă!

I. B.

Despre misionarism.

(Cu informațiuni după mons. Herscher, arhiepiscop de Laodiceea.)

Misionarismul e tot atât de necesar acuma cași în vremurile când a venit Domnul nostru Isus Hristos.

A-i face pe sălbatici oameni, a-i umaniza, a evangheliza pe păgâni, iată rolul lui.

... Dar ceace e mai trist e că trebuesc evanghelizați oameni a căror străbunici au fost adânc credincioși.

Și în țara noastră se observă lucrul acesta. Rămânem înfiorați, când deschidem ziarle, de câte lucruri grozave se petrec și în această „vale a plângerilor.”

În unele țări în care credința creștină e foarte puternică, se

observă călugări care se smulg din ordul lor, din apropierea părinților sau fraților, rudelor, din calda atmosferă a satului sau orașului lor propriu, din țara lor dragă, — se deslipesc de toate aceste ca să se îndrepte spre continente, spre țări, spre regiuni, unde evanghelia încă n'a pătruns, spre a izvorî acolo izvoarele de lumină, de pace, de civilizație.

(Va urma.)

O. C.

— **Militarismul** pe lângă toate conferințele de desarmare și pe lângă toate încercările de împăciuire — cuprinde tot mai mult teren în viața statelor. În Rusia — „în raiul bolșevic”, cum i-se spune, un milion de oameni stau sub arme în permanență. Frica împrumutată, ce și-o poartă statele face câte o dată, ca militarismul să se edindă până la absurd. Așa a bunaoară cetim, că *Kemal Pașa*, presedintele statului turcesc, vizitând o școală de fete din Smirna, a declarat că numai prejudecăți învechite fac, ca femeile să nu facă serviciu militar. Dacă femeile au câștigat drepturi egale cu bărbații, trebuie să aibă și datorințe egale și cea mai însemnată da-

torie este apărarea patriei. El nu vede nici o pricină, pentru care femeile să fie scutite de acesti obligament. Așa *Kemal Pașa*. Semn că în Turcia guvernul este preocupat de introducerea serviciului militar din partea femeilor.

— **Semnele vremii.** Mizeria de astăzi-a lovit cu cea mai mare cruzime clasa funcționarilor, dintre cari mulți a fost lăsați fără serviciu și așa fără plată. Până când țaranului pământul îi dă roadă și el are o căsută unde să-și plece capul, mulți dintre intelectuali au rămas fără nici un răzâm. Așa în München, în azilul celor fără locuință, într'o singură noapte au intrat: un fost director de fabrică, un doctor medic și un inginer, care vorbește 8 limbi, însă de 3 ani este fără post.

— În **Spania**, unde revoluția vrea să steargă și urmele vieții religioase, după ce s'a constatat, că cu forța brută nu merge, pentru diferite servicii bisericești s'au impus taxe percepute de stat, ca și cum acele ar fi niște articole de lux. Așa a bunaoară pentru înmormântare de clasa întâia se percepe pentru stat 250 Lei,

iar pentru clasa a patra 25 Lei. Pentru fiecare clopotit 5 Lei, iar pentru clopotițul la începearea sf. Liturghii câte 2 Lei. Se vede, că domnilor dela guvernul Spaniei nu le place glasul clopotelor. Probabil le servește de aducere aminte, că faptele lor nelegiuite vor fi pedepsite de Acela, pe care dacă ar putea l'ar nimici cu totul. Dea Domnul, să fim feriți de toți aceia, cari luând puterea în mână cu nedreptul, ca lucru de căpetenie socotesc nimicirea Bisericii.

Poșta administrației. Cvităm cu mulțumisă suma de Lei 260 trimisă dela Of. Par. Budești.

Nr. 48—933.

Cătră Ven. Cler din districtul protopopesic Sighet.

Sunt invitați acei frați preoți, cari până azi nu au înaintat duplicatele matriculare, ca fără întârziere să satisfacă acestei datorii.

Sighet, la 25 Ianuarie 1933.

Oficiul protopopesic.

Calendar săptămânal.

29 Ianuarie — 4 Februarie 1933.

29. **Dumineca Hananeencii** (Apost. II. Corint. 6, 16. Ev. Mat. 15, 21.) M. Igație † 107
 30. **Luni Vasile. Grigore și Ioan** Apost. (Evrei 13, 17. Ev. Mat. 5, 14.)
 31. **Marți Chir și Ioan**
 1. Miercuri M. Trifon
 2. **Joi Intimpinarea Domnului** (Apost. Evr. 7, 7. Ev. Luca 2, 22.)
 3. **Vineri Dreptul Simeon**
 4. **Sâmbătă P. Isidor** † 440.

